

VDB R.I.P.

Anthony Vanden Borre stopt als topvoetballer en de pers betreurt dat.

Wat is mis aan die zin? Van alles. Ten eerste was Anthony Vanden Borre nooit een topvoetballer. Jazeker, hij had de tools zoals loopvermogen, techniek, kracht, gestalte, snelheid. Of hij de noodzakelijke cc hersenen had en of dat überhaupt nodig is in een sport waarin regelmatig wel eens een neanderthaler uitblinkt, daar moeten we een slag om de arm houden. Misschien is/was Anthony wel overbegaafd.

(Als u gestopt bent met lachen, mag u nu verder lezen.)

Anthony Vanden Borre was vooral geen topvoetballer omdat hij geen karakter had. Zijn onvermogen om zijn voetbalvlieger in de lucht te houden, bleek na zijn tot mythische proporties opgeblazen terugkeer in 2014 toen hij opnieuw de nationale ploeg haalde. Die comeback werd toen en nu nog steeds bejubeld, maar was ook niet meer dan een reset, een paar maanden goed eten, hard trainen en ernstig leven. Dat er een baard als statement bij kwam, ach ja, in de NBA waarvoor hij een League Pass tv-abonnement heeft, was net ene James Harden aan het doorbreken, maar zo lang als Harden durfde hij die baard toch niet te laten groeien.

In een krant werd verwezen naar zijn verleden als straatvoetballer in het Parc Pirsoul in Sint-Agatha-Berchem. Daar zou hij groot zijn geworden. Neen, daar is hij juist klein gebleven en daar is het fout gegaan. Zijn vrienden in dat park waren onder meer Geoffrey Mujangi Bia (reserve bij FC Sion), Michy Batshuayi (reserve bij Chelsea), Ilombe Mboyo (reserve bij de reserven van FC Sion) en Hervé Kage (bij KV Kortrijk).

Die eerste twee hebben het nog min of meer voor mekaar, met Batshuayi die heeft bewezen een Europese subtopper te zijn; de rest zijn meelopers en/of probleemzoekers, met de voor verkrachting veroordeelde Mboyo als boegbeeld. Ooit werden ze op Anderlecht omschreven als *une bande de caractériels*, vrij vertaald een bende speciale karakters, gestoorden kan ook, en dat laatste kwam af en toe aardig in de buurt van de waarheid.

Anthony Vanden Borre stopt als topvoetballer en de pers betreurt dat.

Wat is nog mis aan die zin? Dat de pers dit betreurt. De pers moet dit niet betreuren. De pers moet daar ook geen ellenlange verhalen over brengen, in de trant van: zonde toch hoe goed die jongen wel niet was en kijk eens wat een talent hij nu vergooit. De pers zou dit misschien kunnen duiden als het zoveelste fenomeen van een pseudo-atleet die niet alle tools heeft om het aan de top te maken. Verder was het stoppen van Anthony Vanden Borre, reserve bij Montpellier, hoogstens een kort berichtje waard (oké, en misschien een column).

De pers is deels ook schuldig aan fenomenen als Anthony Vanden Borre, aan wie veel te snel veel te veel aandacht is besteed. Elk jaar verschijnen weer lijstjes van de grootste beloften van het Belgisch voetbal, waarbij dan mooie foto's worden afgedrukt en in lovende bewoordingen wordt geschreven wat voor een mooie toekomst het spelertje tegemoet kan zien. Voorbijgaand aan de vaststelling dat 90 procent van de topspelers de post-formatie – bij voetbal ligt die tussen 18 en 21 – nodig heeft om daadwerkelijk aan de top te geraken, waarna het nóg alle kanten uitkan en bij Vanden Borre duidelijk de verkeerde kant.

Volgens sportpsychologen zou er meer begeleiding moeten zijn. Ja en neen. Ja, omdat jeugdspelers en vooral ouders van jeugdspelers best met hun voeten op de grond blijven. Neen, omdat sommige gevallen gewoonweg hopeloos zijn en het onbegonnen werk is om die bij de les te houden. Psychologen zouden de moed moeten hebben om die karakters als ongeschikt voor topsport te verklaren.

Anderlecht gaat nu Anthony Vanden Borre begeleiden in zijn exit. Dat is chic van Anderlecht, maar de club mag zich geen schuldgevoel op de nek halen. Het heeft gedaan wat het kon, het heeft zelfs meer gedaan dan het moest. Volgens een krant zou Anthony Vanden Borre over vastgoed beschikken, in een crèche van zijn zus hebben geïnvesteerd en een vermogen van 3,62 miljoen euro bezitten, maar dat is nattevingerwerk. Maakt niet uit: laat deze VDB zijn geld, hoeveel of hoe weinig, en laat hem vooral met rust. Op naar de volgende *has been*.

Gevallen als Vanden Borre zijn hopeloos en psychologen zouden de moed moeten hebben om die karakters als ongeschikt voor topsport te verklaren